

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky, IČ: 002 25 509**, se sídlem Praha 3, Koněvova 54/1107, zastoupen JUDr. Miroslavem Zámeškou, advokátem v Praze 1, Na Příkopě 23, **za účasti:** MF MEDICAL & DIGITAL MEDIA s.r.o., IČ: 018 47 082, se sídlem Praha 4, Mezi vodami 1952/9, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 7. 2013 č. j. O-445530/D057511/2012/ÚPV,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 18. 9. 2013 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 7. 2013 č. j. O-445530/D057511/2012/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 7. 2012 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ po námítkách společnosti Mladá fronta a.s., IČ: 492 40 315, se sídlem Praha 4, Mezi vodami 1952/9.

Přihlášku slovní ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ zn. sp. O-445530, podal Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR, IČ: 002 25 509, se sídlem Praha 3, Koněvova 54/1107, dne 16. 2. 2007 a zveřejněna byla dne 13. 5. 2009 pro

výrobky a služby zařazené do třídy 9: elektronické publikace s možností stažení, magnetická média, nosiče dat magnetické, nosiče dat optické, nosiče zvukových nahrávek, software počítačový (nahraný); do třídy 16: časopisy (periodika), noviny, periodika, publikace, tiskoviny, tištěné publikace; do třídy 35: reklama, reklama on-line v počítačové síti, styky s veřejností, vydávání reklamních nebo náborových propagačních a inzertních textů, marketingové studie, organizování výstav (komerčních nebo reklamních); do třídy 41: elektronické publikování (DTP), informace o výchově a vzdělávání, organizování a vedení konferencí, organizování a vedení kongresů, organizování a vedení seminářů, organizování a vedení sympozií, organizování kulturních nebo vzdělávacích výstav, organizování soutěží (vzdělávacích nebo zábavných), výcvik (výchovný), vydávání knih, vydávání elektronických knih a časopisů on-line, vydávání textů, s výjimkou reklamních nebo náborových, vyučování, vzdělávací informace, vzdělávání (výchovné služby) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Společnost Mladá fronta a.s. – namítající podal námitky proti zápisu tohoto označení do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a), g), k) zákona o ochranných známkách. Namítající uváděl, že napadené označení „Zdravotnické noviny“ a napadené výrobky a služby byly shledány shodné nebo podobné s výrobky a službami namítanými, pro něž užívání tohoto označení překonalo místní dosah. Tvrdil, že zápisem napadené přihlášky do rejstříku ochranných známek pro přihlašované výrobky a služby by tedy došlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv namítajícího. Na podporu svých tvrzení předložil celou řadu dokladů.

Rovněž přihlašovatel v rámci známkoprávního řízení předložil celou řadu dokladů.

Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 20. 7. 2012 zamítnul námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. a), k) zákona o ochranných známkách, současně vyhověl námitkám podaným podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách a přihlášku slovní ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ v celém rozsahu zamítnul.

Přihlašovatel proti tomuto rozhodnutí podal rozklad, k němuž přiložil kopii rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, který nabyl právní moci dne 26. 1. 2011. Rozklad byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 7. 2013 č. j. O-445530/D057511/2012/ÚPV.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že na základě namítajícím předložených kopií titulních stran a tiráží týdeníku „Zdravotnické noviny“, předložených originálů týdeníku „Zdravotnické noviny“, je zřejmé, že v letech 2005 až 2008 namítající vydával týdeník s názvem „Zdravotnické noviny“. Napadená přihláška ochranné známky byla podána až dne 16. 2. 2007. Na základě těchto skutečností dospěl žalovaný stejně jako před ním správní orgán prvního stupně k závěru, že namítající užíval název „Zdravotnické noviny“ již v době před datem podání napadené přihlášky ochranné známky. Žalovaný přisvědčil konstatování správního orgánu prvního stupně, že přihlašované označení koresponduje s ochrannou známkou č. 201975 ve znění „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ společnosti Strategie Praha, s.r.o., resp. MONA spol. s r.o., resp. Sanoma Magazines Praha s.r.o., která byla do rejstříku ochranných známek zapsána dne 28. 7. 1997 s prioritou ode dne 27. 10.

1995. Následně však dne 4. 10. 2006 byla tato ochranná známka prohlášena za neplatnou rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 3. 10. 2006, zn. sp. O-105291.

Žalovaný konstatoval závěry správního orgánu prvního stupně, že přihlašovatel strpěl existenci ochranné známky č. 201975 ve znění „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ téměř deset let a nedbal tedy o to, aby označení „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ bylo spojováno výhradně s jeho osobou. Po prohlášení uvedené ochranné známky za neplatnou dne 4. 10. 2006 se označení „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ stalo volným. Poukázal na skutečnost, že přihlašovatel tyto závěry správního orgánu prvního stupně ve svém rozkladu nenapadl ani nevyvrátil.

Žalovaný se rovněž vyjádřil k rozkladové námitce domáhající se zohlednění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, kterým byl změněn rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Cm 1/2007. Konstatoval, že rozsudek se týká problematiky nekalosoutěžního jednání, a tudíž nesouvisí s předmětem stávajícího řízení o námitkách proti zápisu napadené ochranné známky do rejstříku. Rozhodování soudu v této věci nemůže být závazné pro rozhodování Úřadu průmyslového vlastnictví, který je oprávněn sám posoudit nejen skutkové okolnosti, nýbrž i aplikaci platného zákona o ochranných známkách.

Žalovaný dále konstatoval, že řízení o námitkách proti zápisu napadené přihlášky do rejstříku ochranných známek a předmětné soudní řízení týkající se otázek nekalosoutěžního jednání je nutno vnímat jako dvě nezávislé roviny, jež se sice mohou v jistém smyslu jevit jako velmi blízké a provázané, nicméně z hlediska platného práva se dotýkají rozdílných množin vztahů; jsou proto upraveny odlišnými právními předpisy a nelze je bez dalšího volně směšovat.

Žalovaný potom uzavřel s tím, že jádrem námitkového řízení není zkoumání, zda namítající byl či nebyl oprávněn užívat namítané označení, jaké povinnosti mu byly rozsudkem Vrchního soudu uloženy, popř. jaké žaloby na nekalosoutěžní jednání přihlašovatel podal. Úřad průmyslového vlastnictví zkoumá toliko pouze otázku, zda namítané označení vybuchovalo na relevantním spotřebitelském trhu ve vztahu k namítajícímu díky délce užívání, jeho kontinuitě a intenzitě v očích spotřebitelské veřejnosti tak silné a pevné pouto v souvislosti s konkrétními výrobky či službami, že se stalo pro namítajícího příznačným, a to již před datem podání napadené přihlášky.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí mj. konstatoval, že v rozkladovém řízení se namítající dovolával rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2012, č. j. 9 Ca 156/2009 – 57, jímž pro nezákonnost bylo zrušeno rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 31. 3. 2009, č. j. O-434876/12585/2008/ÚPV, kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně: Mladá fronta a. s., a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. O-434876, o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „zdn.cz“. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 13. 9. 2012.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, neboť byl již dlouhou dobu před podáním slovní ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“, dne 16. 2. 2007 nezpochybnitelným oprávněným

uživatelé tohoto označení při vydávání periodického tisku, a to ať už v přihlašované podobě nebo bez prvku „ZDN“.

Žalobce namítal, že osoba zúčastněná v reakci na výpověď smlouvy ze dne 22. 11. 1994 dopisem ze dne 13. 3. 2006 mu sdělila, že s ním není v žádném smluvním vztahu a z tohoto důvodu tedy nemá vůči přihlašovatelovi ani žádné závazky.

Žalobce namítal, že k úspěšnému naplnění ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách je nezbytné, aby kumulativně byly splněny tyto podmínky:

- Podání námitek uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení,
- Označení musí být užíváno v obchodním styku,
- Označení musí být shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné,
- Označení nemá místní dosah,
- Právo k označení vzniklo před dnem podání přihlášky,
- Toto právo trvá i v době podání přihlášky shodného nebo podobného označení.

Žalobce namítal nekalosoutěžní jednání ze strany osoby zúčastněné, započala-li od února 2005 s vydáváním periodika „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ s přílohou „Lékařské listy“. Ke stejnému závěru měl dospět i Vrchní soud v Praze v rozsudku č. j. 3 Cmo 91/2010-300.

Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se skutečností, zda právo osoby zúčastněné trvalo i v době podání přihlášky ochranné známky. Minimálně od 7. 9. 2006 neexistovalo žádné právo osoby zúčastněné, které by bylo shodné nebo podobné s přihlašovaným označením, přičemž napadená ochranná známka byla podána dne 16. 2. 2007.

Žalobce se dovolával rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, a posléze i rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2014, č. j. 23 Cdo 1526/2011.

Žalobce rovněž namítal, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a porušil tak ustanovení § 3 správního řádu. Nerespektoval zásadu předvídatelnosti veřejné správy obsaženou v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne ze dne 18. 11. 2013 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 18. 7. 2013.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 30. 8. 2016, při němž zástupci žalovaného a osoby zúčastněné na řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích. Žalobce ani jeho zástupce se bez omluvy nedostavili, doručení vykázáno do datové schránky zástupce dne 2. 8. 2016.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud ověřil, že ochranná známka č. 201975 ve znění „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ společnosti Strategie Praha, s.r.o., resp. MONA spol. s r.o., resp. Sanoma Magazines Praha s.r.o., která byla do rejstříku ochranných známek zapsána dne 28. 7. 1997 s prioritou ode dne 27. 10. 1995, byla rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 3. 10. 2006, zn. sp. O-105291, prohlášena za neplatnou.

Z evidence periodického tisku vedené Ministerstvem kultury ke dni 30. 7. 2009, založené ve správním spisu, soud ověřil, že periodikum Zdravotnické noviny ev. č. E 404, vydavatele Sanoma Magazines Praha s.r.o. bylo evidováno od 1. 1. 1970 do 24. 2. 2005, periodikum Zdravotnické noviny ev. č. E 15722, vydavatele Mladá fronta a.s. bylo evidováno od 2. 2. 2005, bez ukončení, periodikum Zdravotnické noviny ev. č. E 18649, vydavatele Ambit Media, a.s. bylo evidováno od 2. 12. 2008, bez ukončení.

Podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné, pokud označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky,

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. května 2013, č. j. 7 As 140/2012 – 28, oproti právní úpravě v § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, která stanovila dvouletý test pro určení existence nezapsaného označení, současná úprava v § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, tento ani jiný časový test neupravuje, což je vyjádřením vůle zákonodárce poskytnout správním orgánům širší meze správního uvažování při posuzování jednotlivých případů.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. října 2008, č. j. 1 As 22/2008 – 100, ochrana obdobná ochraně známkové nemůže být přiznána nezapsanému označení, které nemá rozlišovací způsobilost. Existence alespoň jednoho distinktivního prvku v namítaném nezapsaném označení dle § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, je podmínkou, bez jejíhož splnění nemůže být ochrana nezapsaného označení úspěšně namítána.

V inkriminované věci žalobce doložil, že dne 22. 11. 1994 uzavřely Ministerstvo zdravotnictví ČR, Ministerstvo zdravotnictví SR, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky a Slovenský odborový zväz pracovníkov zdravotníctva a sociálnej starostlivosti, na straně jedné jako poskytovatelé, a společnost Strategie Praha, spol. s r.o., na straně druhé jako uživatel, Smlouvu, kterou poskytovatelé jako dosavadní vydavatelé periodického tisku nazvaného „Zdravotnické noviny“ převádějí na uživatele právo užívat při vydávání periodického tisku a v souvislosti s tím grafické logo tohoto titulu i grafickou úpravu tohoto periodika (dále jen „Smlouva“). Společnost Strategie Praha (zapsána do

obchodního rejstříku Městského soudu v Praze dne 29. ledna 1991 a vymazána dne 30. června 2001) skutečně periodikum s názvem „Zdravotnické noviny“ skutečně vydávala, přičemž začala vydávat i pravidelnou přílohu Zdravotnických novin s názvem „Lékařské listy“.

Předmětná smlouva výslovně nevylučovala, aby získané právo k vydávání periodika a právo označovat toto periodikum předmětným označením přešlo i bez souhlasu poskytovatelů práv na další subjekt.

Následná dohoda uzavřená mezi Ministerstvem zdravotnictví ČR a Odborovým svazem zdravotnictví a sociální péče České republiky na straně jedné a společností Strategie Praha, spol. s r.o. dne 10. 12. 1997, dala společnosti Strategie Praha oprávnění vydávat „Zdravotnické noviny“ svým jménem, a to do dne 31. 12. 2007. Tato smlouva se týkala i přílohy označované jako „Lékařské listy“.

Ze správního spisu je zřejmé, že společnost Strategie Praha, spol. s r.o. byla posléze převáděna a organizačně slučována (Mona, s.r.o., Sanoma Magazines Praha s.r.o.). Smlouvou ze dne 6. 12. 2004 byla část podniku prodána společnosti One media s.r.o., která se ode dne 2. 8. 2005 změnila na Onetrade s.r.o. a ode dne 25. 10. 2010 na VH METAL TRADE s.r.o. Ve smlouvě o prodeji části podniku je uvedeno, že kupující se řádně seznámil se stavem části podniku a zejména vzal na vědomí smlouvu ze dne 22. 11. 1994, jakož i její dodatek ze dne 10. 12. 1997, zároveň i prohlášení prodávajícího, tj. společnosti Sanoma Magazines Praha s.r.o., že žádná další smlouva nebo dodatek ke stávajícím smlouvám nebyly mezi smluvními subjekty uzavřeny. Nebyla tedy uzavřena žádná další smlouva ohledně užívání označení „Zdravotnické listy“ nebo „Lékařské listy“.

Městský soud v Praze v inkriminované věci musel v první řadě konstatovat, označení „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ je ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám popisné, je totiž s výjimkou zkratky „ZDN“ tvořeno výlučně údaji, které mohou sloužit k označení určitých vlastností dotčených výrobků a služeb. Nedostatek rozlišovací způsobilosti trvá, když žalobce neprokázal, že označení užíváním získalo rozlišovací způsobilost.

Podle názoru soudu je na místě poukázat na rozhodovací praxi soudů Evropské unie, jednak na rozsudek Tribunálu ve věci T-316/03 Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), podle něhož slovní označení MunichFinancialServices, jehož zápis je požadován pro „finanční služby“ spadající do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody, je z pohledu průměrného anglicky mluvícího spotřebitele Společenství, jakož i průměrného spotřebitele ostatních lingvistických oblastí Společenství, a zejména německého spotřebitele, který má alespoň základní znalost angličtiny, popisem služeb uvedených v přihlášce ochranné známky Společenství ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, jelikož relevantní veřejnost nebude mít žádné potíže vnímat základní prvek ochranné známky „FinancialServices“ jako dokonalý anglický popis dotčených finančních služeb a jelikož žádná skutečnost neumožňuje tvrdit, že přidání slova „Munich“ poskytuje přihlašované ochranné známce zvláštní doplňkový prvek, díky němuž ztrácí svoji povahu čistě popisnou pro finanční služby nabízené z Mnichova. (viz body 27, 29, 38, 43)

Podle rozsudku Tribunálu ve věci T-207/06 Europig SA v. EUIPO slovní ochranná známka, která je popisem vlastností výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství, z tohoto důvodu nezbytně postrádá

rozlišovací způsobilost ve vztahu k těmto stejným výrobkům nebo službám ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení. (viz bod 47) Získání rozlišovací způsobilosti užíváním ochranné známky ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství vyžaduje, aby alespoň podstatná část relevantní veřejnosti identifikovala díky ochranné známce dotyčné výrobky nebo služby jako pocházející od určitého podniku. Nicméně okolnosti, za kterých může být podmínka získání rozlišovací způsobilosti užíváním považována za splněnou, nemohou být prokázány pouze na základě obecných a abstraktních údajů, jako jsou určité procentní míry. Pro posouzení získání rozlišovací způsobilosti užíváním je třeba vzít v úvahu takové faktory, jako jsou zejména podíl na trhu, který ochranná známka zaujímá, intenzita, geografické rozšíření a doba užívání této ochranné známky, výše investic vynaložených podnikem na její propagaci, poměr zúčastněných kruhů, které identifikují výrobek jako pocházející od určitého podniku díky ochranné známce. Vhodnými důkazními prostředky jsou v tomto smyslu zejména prohlášení obchodních a průmyslových komor nebo jiných profesních sdružení. (viz body 55–56)

Závěry obou citovaných rozsudků lze vztáhnout i na inkriminovanou věc.

Městský soud v Praze musel souhlasit se závěry žalovaného týkajícími se splněním podmínek pro aplikaci ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách. Přihlašované označení je shodné, resp. podobné nezapsanému označení namítajícího užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které jsou shodné s přihlašovaným označením, namítané označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky, tj. přede dnem 16. 2. 2007.

Žalobce namítal, že k úspěšnému naplnění ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách je nezbytné, aby kumulativně byly splněny tyto podmínky:

- Podání námitek uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení,
- Označení musí být užíváno v obchodním styku,
- Označení musí být shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné,
- Označení nemá místní dosah,
- Právo k označení vzniklo před dnem podání přihlášky,
- Toto právo trvá i v době podání přihlášky shodného nebo podobného označení.

Žalobce souhlasil se splněním uvedených podmínek v inkriminované věci s jedinou výjimkou, a to podmínkou, že „Toto právo trvá i v době podání přihlášky shodného nebo podobného označení“.

Soud poukazuje na to, že přihlášku slovní ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ podal žalobce dne 16. 2. 2007. Z evidence periodického tisku vedené Ministerstvem kultury ke dni 30. 7. 2009, založené ve správním spisu, vyplývá, že k uvedenému datu periodikum Zdravotnické noviny ev. č. E 15722, vydavatele Mladá fronta a.s. bylo evidováno od 2. 2. 2005, bez ukončení. Z uvedené evidence lze učinit jediný závěr, že v době podání napadené přihlášky byl namítající vydavatelem periodika Zdravotnické noviny.

Pokud se žalobce dovolával rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, a posléze i rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2014, č. j. 23 Cdo 1526/2011, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou.

Městský soud v Praze, jako soud prvního stupně, rozsudkem ze dne 12. ledna 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-229, ve znění opravného usnesení ze dne 17. února 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-246: - uložil 2. žalované povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku se zdržet užívání označení Zdravotnické noviny k označování vydávaného periodického tisku přihlášeného v evidenci periodického tisku vedeného Ministerstvem kultury České republiky pod evidenčním číslem E15722 (výrok pod bodem I.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti 2. žalované ukončit vydávání přílohy Lékařské listy k periodiku Zdravotnické listy (výrok pod bodem II.),

- uložil 2. žalované povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku ukončit uveřejňování elektronické verze periodika s označením Zdravotnické noviny způsobem umožňujícím dálkový přístup pod doménovým jménem zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz (výrok pod bodem III.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti ukončit uveřejňování elektronické verze přílohy Lékařské listy k periodiku Zdravotnické noviny umožňující dálkový přístup pod doménovým jménem zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz (výrok pod bodem IV.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti 2. žalované vzdát se práv ke kombinované ochranné známce ve znění „Zdravotnické listy“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 213321 v rozsahu všech výrobků a služeb, pro které byla napsána, a vzdát se práv ke slovní ochranné známce ve znění „Lékařské noviny“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 230282 v rozsahu všech výrobků a služeb, pro které byla zapsaná (výrok pod bodem V.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti 2. žalované zdržet se užívání doménového jména zdn.cz a doménového jména zdravotnickenoviny.cz (výrok pod bodem VI.),

- uložil 1. žalované povinnost zaplatit žalobci částku 40.972,22 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok pod bodem VII.),

- uložil 2. žalované povinnost zaplatit žalobci částku 477.777,78 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok pod bodem VIII.),

- rozhodl o náhradě nákladů řízení (výroky pod body IX. a X.).

Obě žalované se podle soudu prvního stupně v rozporu s nařízeným předběžným opatřením dopustily nedovoleného jednání tím, že 1. žalovaná v období od 6. prosince 2004 do 11. února 2005 a 2. žalovaná od 11. února 2005 vydávaly časopis s označením Zdravotnické noviny. V nerespektování závazku hradit žalobci úplatu za užívání předmětného označení, k němuž se zavázal předchozí vydavatel Sanoma Magazines Praha s.r.o., žalovanými shledává soud prvního stupně jednání v rozporu s generální klauzulí obsaženou v ustanovení § 44 obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“). Proto žalobě podle ustanovení § 53 obch. zák., pokud jde o zdržovací nárok, vyhověl. Důvodným shledal soud prvního stupně i nárok žalobce vůči oběma žalovaným na vydání bezdůvodného obohacení v požadované výši, neboť majetkový stav žalovaných se nezmenšil, ač by se tak stalo, pokud by respektovaly smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a předchozím vydavatelem.

Nedůvodnými shledal soud prvního stupně žalobou uplatněné nároky, jimiž se žalobce domáhal zdržení se užívání označení přílohy periodika Zdravotnické noviny - Lékařské listy a doménových jmen zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz, neboť smlouva uzavřená s předchozím vydavatelem Sanoma Magazines Praha s.r.o. označení Lékařské listy ani doménová jména zdn.cz a Zdravotnické noviny neobsahovala.

K odvolání všech účastníků Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, rozsudkem ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, rozsudek soudu prvního stupně:

- ve výroku I. potvrdil v tom správném znění, že 2. žalovaná je povinna ukončit vydávání periodického tisku s názvem Zdravotnické noviny a s tím, že lhůta ke splnění povinnosti se stanoví na 3 měsíce od právní moci rozsudku,

- ve výrocích II. a IV. změnil tak, že 2. žalovaná je povinna ukončit vydávání přílohy označené jako Lékařské listy k vydávanému a na internetu zveřejňovanému periodiku, označovanému jako Zdravotnické noviny, a zároveň ukončit její zveřejňování na internetu prostřednictvím domén zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz, a to ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozsudku,

- ve výroku III. potvrdil s tím, že lhůta ke splnění povinnosti se stanoví na 3 měsíce od právní moci rozsudku,

- ve výrocích VI., VII. a X. potvrdil,

- ve výroku VIII. změnil jen tak, že žaloba o zaplacení 101.065,78 Kč se zamítá, jinak se tento výrok v rozsahu povinnosti 2. žalované zaplatit žalobci 376.712,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku potvrzuje;

a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Z výroků obou citovaných rozsudků vyplývá, že, že žalobce začátkem roku podal žalobu u Městského soudu v Praze proti žalovaným 1) VH METAL TRADE s.r.o., IČ: 271 76 355, a 2) Mladá fronta a.s., IČ: 492 40 315, na ochranu proti nekalosoutěžnímu jednání. Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací namítaným rozsudkem č. j. 3 Cmo 91/2010-300, rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. potvrdil v tom správném znění, že 2. žalovaná je povinna ukončit vydávání periodického tisku s názvem Zdravotnické noviny a s tím, že lhůta ke splnění povinnosti se stanoví na 3 měsíce od právní moci rozsudku. Z rozsudku tohoto soudu, který žalobce předložil jako přílohu své žaloby, zdejší soud ověřil, že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 1. 2011. Namítající tedy v době před podáním napadené přihlášky ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ nezapsané označení známky ve znění „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ užíval, a žalobce se jeho užívání začal bránit až na začátku roku 2007.

Pokud se žalobce dovolával i rozsudku Nejvyššího soudu č. j. 23 Cdo 1526/2011, je na místě znovu poukázat na skutečnost, že oblastí rozhodování byla hospodářská soutěž, když Nejvyšší soud judikoval: *Vztah hospodářské soutěže v určité, okruhem subjektů omezené a pro jejich činnost specifické části trhu předpokládá existenci společné konkurenční oblasti, v níž nebo pro níž může dojít ke střetu na trhu, přičemž jednání účastníků hospodářské soutěže je vedeno soutěžním záměrem. Pojem „jednání v hospodářské soutěži“ je nutno vyložit v konkrétních případech nekalé soutěže podle konkrétních okolností. Současná úprava generální klauzule nepožaduje výslovně, aby šlo o jednání v hospodářském nebo obchodním styku (na rozdíl od úpravy v jiných státech, ale i od naší úpravy předválečné). Tím slovně i významově navazuje na uvozující ustanovení § 41 obch. zák., které rozšiřuje osobní dosah soutěžněprávní úpravy na veškerá jednání, která mohou mít jakýkoliv nepříznivý vliv na hospodářskou soutěž.*

V inkriminované věci se však jedná o známkoprávní řízení a posouzení zápisné způsobilosti ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“, a proto aplikace namítaných rozsudků není na místě.

Pokud žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi rozkladovými námitkami, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou, neboť jak rozkladové námitky, tak i žalobní námitky směřovaly především do oblasti nekalé soutěže, o kteréžto rozhodovat nemá v kompetenci ani žalovaný správní orgán, ani Městský soud v Praze rozhodující v oboru správního soudnictví.

S ohledem na datum nabytí právní moci rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, jímž byl změněn rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. ledna 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-229, ve znění opravného usnesení ze dne 17. února 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-246, lze konstatovat, že namítající společnost Mladá fronta musela být v užívání daného označení tolerována až do dubna 2011. Byť tento soud tento soud konstatoval, že minimálně od 7. 9. 2006 je označení „Zdravotnické noviny“ ze strany této společnosti užíváno neoprávněně.

Žalobce se dovolával především Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, dále jen („Pařížská unijní úmluva“).¹ dovolával se však ustanovení čl. 1 odst. 2 a čl. 10bis odst. 1, tedy ustanovení upravující nekalou soutěž, a která, jak sám žalobce uváděl, byla promítnuta do zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, tedy do právní normy, která je mimo kompetenci tohoto soudu.

Trefně v této souvislosti žalovaný odkázal na názor Jindřišky Munkové²: „K prostředkům ochrany známkoprávní a ochrany proti nekalé soutěži je třeba uvést, že „nehmotné statky a prostředky poskytnuté na jejich ochranu pro ně příslušným zákonem nejsou dotčeny předpisy o nekalé soutěži a naopak. Obě tyto právní úpravy stojí vedle sebe a každá z nich chrání svou specifickou sféru.“³

Městský soud v Praze v inkriminované věci dospěl k závěru, že žalovaný se vypořádal s ustanovením § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách v souladu se zákonem o ochranných známkách, v souladu s jeho účelem a smyslem. Podle názoru soudu nebylo lze ztotožnit se s žádnou z uplatněných žalobních námitek, když tyto námitky směřovaly především do oblasti nekalé soutěže.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí zmínil, že se namítající dovolával rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2012, č. j. 9 Ca 156/2009 – 57, jímž bylo zrušeno rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 31. 3. 2009, sp. zn. O-434876, č. j. O-434876/12585/2008/ÚPV, o zamítnutí rozkladu žalobkyně: Mladá fronta a. s. proti rozhodnutí ze dne 23. 1. 2008 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky sp. zn. O-434876 ve znění „zdn.cz“.

¹ Revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958, ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Paříži dne 2. října 1979.

² Munková, J.: Průmyslová práva a nekalá soutěž, in Průmyslové vlastnictví 1/1995, s. 11

³ Viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. března 2009, č. j. 4 As 1/2008-220

Následně Nejvyšší správní soud zamítnul kasační stížnost Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky rozsudkem ze dne 22. května 2014, č. j. 7 As 151/2012 – 64, v němž se ztotožnil se závěry zdejšího soudu, že označení „zdn.cz“ navíc není vůbec podobné s označeními „Zdravotnické noviny“ či „Kongresový list PŘÍLOHA TÝDENÍKU ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“. Nemůže tak zasahovat do práv osoby, která takovými označeními disponuje. Písmena „ZDN“ lze považovat toliko za jednu z možných zkratk periodika „Zdravotnické noviny“. To však v žádném případě nepostačuje k závěru o existenci pravděpodobnosti záměny z hlediska průměrného spotřebitele, neboť z hlediska vizuálního a fonetického jsou obě označení naprosto rozdílná. Nelze proto uzavřít, že by si průměrný spotřebitel automaticky spojil označení „zdn.cz“ s periodikem „Zdravotnické noviny“. Nejvyšší správní soud plně souhlasil s tvrzením, že žádný vydavatel nemá automaticky výlučné právo na užívání (nezapsaného) označení, které si zvolí jako název daného periodika, a tím spíše nemá právo bránit jiným subjektům v užívání označení, která toliko připomínají zkratku názvu jím vydávaného periodika. Ani majitel starší ochranné známky nemá výlučné právo na zkrácené verze daného označení, sestávající z iniciál, popř. několika prvních písmen sousloví chráněného jako ochranná známka. O určité míře podobnosti by bylo možné hovořit v případě ochranné známky „zdn.cz“ na straně jedné a nezapsanými označeními „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ a „ZDN LÉKAŘSKÉ LISTY“ na straně druhé. Ve všech těchto označeních je totiž přítomen prvek „ZDN“, resp. „zdn“. Nicméně posuzování zaměnitelnosti u těchto označení je zcela nadbytečné, neboť práva stěžovatele k těmto nezapsaným označením nebyla ve správním řízení prokázána vůbec. Z obsahu správního spisu vyplývá, že „ZDN“ mohlo být také novějším, samostatným nezapsaným označením užívaným spolu s označeními „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ a „LÉKAŘSKÉ LISTY“, přičemž autorství této zkratky není zcela jasné. Kromě toho zřejmě zkratku „ZDN“ užívalo více subjektů a nebylo prokázáno, zda se vůči některému z nich stala tato zkratka příznačná. Taktéž nebylo prokázáno, že by automaticky vytvořením zkratky „ZDN“ došlo k rozšíření práv právě stěžovatele, který měl patrně disponovat právy k označení „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ a „LÉKAŘSKÉ LISTY“ a od okamžiku vzniku zkratky již k označením „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“, „ZDN LÉKAŘSKÉ LISTY“. Totéž platí pro užití internetové adresy „www.zdn.cz“ v periodiku „Zdravotnické noviny“. Ani v tomto případě nebylo prokázáno, že by to byl stěžovatel, kdo tento odkaz začal užívat, či k němu disponoval jinými právy. Je tedy potřeba zopakovat, že dotčení práv stěžovatele nebylo ve správním řízení prokázáno, přičemž důkazní břemeno ohledně těchto skutečností spočívalo právě na stěžovateli.

Citované závěry Nejvyššího správního soudu lze zcela vztáhnout i na posuzovanou věc.

Žalobce dále namítal rozpor napadeného rozhodnutí s ustanovením § 3 a § 2 odst. 4 správního řádu, tedy zásadami zjištění skutkového stavu a předvídatelnosti veřejné správy.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

V inkriminované věci žalovaný dobře zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Řádně se zabýval všemi podklady, které mu v průběhu známkoprávního řízení předkládaly namítající a přihlašovatel napadené přihlášky ochranné známky. Přijal řešení, odpovídající okolnostem této věci. Skutečnost, že nevyhověl návrhu žalobce, ještě nemusí ve svých důsledcích znamenat porušení základních zásad správního řízení. Žalobce nemohl legitimně očekávat, že bude jeho tvrzením vyhověno, žalobci bylo dobře známo, že ochranná známka č. 201975 ve znění „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“, která byla do rejstříku ochranných známek zapsána dne 28. 7. 1997 s prioritou ode dne 27. 10. 1995, byla rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 3. 10. 2006, zn. sp. O-105291, prohlášena za neplatnou. Žalovaný standardním způsobem za použití předepsaných kritérií a hledisek a v souladu s ustálenou judikaturou porovnával doklady předložené žalobcem v průběhu celého řízení a dospěl k závěru, že napadená ochranná známka nezískala užíváním rozlišovací způsobilost, že její majitel neunesl důkazní břemeno. Soud neshledal důvod, pro který by bylo lze napadené rozhodnutí zrušit.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, „vzhledem k požadavku přísně individualizovaného posuzování jednotlivých známkoprávních sporů zpravidla nelze spatřovat ustálenou správní praxi Úřadu průmyslového vlastnictví v posuzování konkrétních ochranných známek. Tato praxe však může spočívat v ustálených postupech a metodách, jež Úřad průmyslového vlastnictví při jejich posuzování používá. I za této situace ovšem musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 vyloučeno.“

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

Podle Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. srpna 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**Za správnost vyhotovení:
Jana Válková**